

Egy barát árulása

Lisa és Hannah életük legnagyobb dobására készülnek. Ma akarják megnyitni közös új cégüket, de Simon, Lisa barátja nyom nélkül eltűnt. Nála van csomó minden, ami nélkül nem lehet megtartani az ünnepélyes megnyitót. A két fiatal lány persze nagyon ki van akadva rá:

– Ha nem veszed fel azonnal a telefont, kihívom a rendőrséget! Vagy szívinfarktust kapok! Lehet, hogy mind a kettőt! – üvöltötte Hannah olyan hangosan a telefonba, hogy Simonnak tulajdonképpen a távbeszélő közbeiktatása nélkül is meg kellett volna hallania a hangját hohfenfeldei lakásában.

– Mondd meg neki, hogy ráküldjük a ruszki maffiát! – kiabálta Lisa a háttérből. – És egyből az albánokat is!

– Hallottad? – bömbölte Hannah. – Ezt a Lisa mondta, aki rohadtul ki van ám akadva! Elhallgatott, és várt egy pillanatig, ám most is csak az üzenetrögzítő halk sistergését hallotta a készülékből. Hiába hívta Simon hagyományos telefonját, senki nem vette fel, és azzal sem ment sokra, amikor a férfit megpróbálta a mobilján felhívni. Hiába próbálkozott, bizony. A barátjával nem lehetett beszélni.

Pedig alig egy óra múlva már ott lesznek az új magánóvoda ünnepélyes megnyitójára érkező első vendégek. Mindent remekül előkészítettek; a bábművész hajszálpontosan megérkezett, és már kint várakozott. Lisa és Hannah két fiatal lányt fogadott fel, hogy kifessék a gyerekek arcát.

A sarokban az egyik asztalra már ki is rakták a holmijukat, a bejárat mellett a parkolóhelyen ott magasodott az apró ugrálóvár, a hangszórókból pedig már most is jól hallatszottak a legcukibb ovis slágerek. Nyoma sem volt a megígért műanyag edényeknek és az egyszer használatos papírpoharaknak.

Hannah szeme szikrákat vetett. Simont gyakorlatilag elnyelte a föld. Ez már önmagában sem volt túl jó, csakhogy a fickó magánál tartotta a héliumgázzal teli palackot, amivel felfújták volna a lufikat meg az evőeszközöket és a megnyitóra szánt teljes italkészletet. Ez így már felért egy katasztrófával!

Negyedórával később Hannah jó öreg Twingója csikorgó gumikkal fékezett le Simon háza előtt a Papehuder utcában. Valósággal feltépte az ajtót és ki akart ugrani a járgányból, ám hosszú sálja rátekeredett a kormányra, és kis híján megfojtotta a lányt.

– Nyugalom, Hannah – figyelmeztette suttogva magát, miközben megpróbálta leszedni az áruló ruhadarabot az indexről. Tíz másodpercnyi küzdelem után sikerrel járt, és ezúttal a nyugalomra ügyelve kiszállt, bevágta a kocsiját és futólépésben odasietett a vörös téglalapú bejáratához, amelyikben Simon lakott.

Mutatóujját rászorította a Klamm feliratot viselő csengőgombra. Egyszer, majd kétszer is csöngetett. Harmadszorra már dühösen és sokáig nyomta a gombot. Semmi sem történt akkor sem, amikor az ujjával negyedszer, ötödször és hatodjára is lecsapott. Lehet, hogy Simon nincs otthon? Hol a fenében bujkál? Talán nem azt mondta, hogy pocsékul érzi magát, és ezért egy forró vizes palack társaságában korán ágyba bújik?

Vagy – és ettől a gondolattól mintha csak villám csapott volna Hannah-ba – előfordulhat, hogy Simon nem is fázott meg, hanem más ok miatt fetreng az ágyában?

Elképzelték, hogy most is a matracot nyomja, de nem ám egy forró vízzel teli flaskával, hanem valamilyen fruskával?

A tökéletes boldog év egy viharos szerelem fordulatokban gazdag, izgalmas története.

Charlotte Lucas, napjaink egyik legnépszerűbb német írónője megmutatja, hogy tér magához,

hogyan áll talpra a szerelme végleges elvesztése után egy fiatal, szeretetre és megértésre vágyó nő. A nagy és romantikus kaland egy érzéki álommal kezdődött:

A szerzőnek hatalmas olvasótábora van, mindenekelőtt a női olvasók körében. „*A tökéletes boldog év*” című regényében az élet legfontosabb kérdéseire keresi a választ. Lehet-e újra kezdeni 30, vagy éppen 40 év felett? Jár-e a boldogság mindenkinek?
Charlotte Lucas A tökéletes boldog év – már kapható!